

ALI, HASSAN AGUS AN ASAL

Air ath-innse le Samira Zaidan • Na dealbhan Rosemary Woods

ALI, HASSAN AGUS AN ASAL

Air ath-innse le Samira Zaidan
Na dealbhan Rosemary Woods
A' Ghàidhlig Anna NicDhòmhnail

STÒRLANN • ACAIR

Bha Ali a' fuireach ann an dùthaich fada air falbh.

'S e tuathanach a bha ann agus bha aon bhalach, Hassan, aige.

Bha am baile beag aca astar fada on bhaile mhòr.

'S e obair chruaidh a bha aig Ali agus Hassan air an tuathanas bheag ud.

Bha asal bheag ghlas aca gan cuideachadh leis an obair.

Latha bha siud bha Ali agus Hassan
uabhasach sgìth.

Bha iad air a bhith trang ag obair.

“Nach gabh sinn latha-saor?” arsa Hassan.

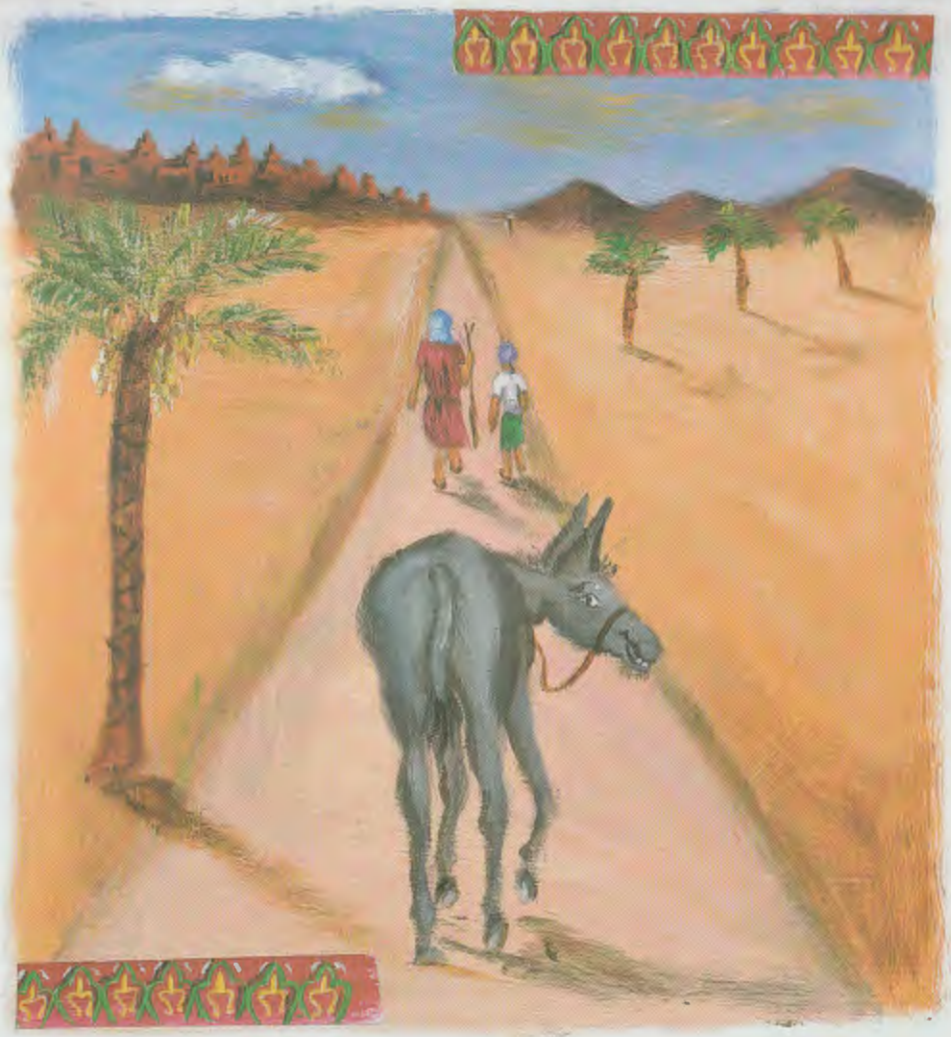
“Nach tèid sinn cuairt dhan bhaile?”

Bha Hassan airson am baile fhaicinn.

“Ceart,” ars Ali.

“Agus bheir sinn leinn an asal.”

An ath latha mach a ghabh Ali agus
Hassan dhan bhaile.

Choisich iad sìos an rathad agus choisich
an asal às an dèidh.

Thachair iad ri daoine air an rathad.
Chunnaic iad Ali, Hassan agus an asal.
“Seall an duine agus an gille thall an
siud,” thuirt iad.
“Nach iad a tha gòrach!
Tha iad a’ coiseachd ged a dh’fhaodadh
iad marcachd air an asail.”

Chuala Ali agus Hassan an rud a bha na daoine ag ràdh. Thuir Ali ri Hassan,

“Carson nach marcaich thu an asal?”

“Nì mi sin,” arsa Hassan.

Agus chaidh Hassan air druim na h-asail.

Chùm Ali, Hassan agus an asal orra
air an rathad dhan bhaile.

Chunnaic daoine eile iad.

“Seall!” thuirt iad.

“Chan eil siud ro choibhneil.

Tha an gille a’ marcachd na h-asail
ach tha athair sgìth a’ coiseachd.”

Chuala Ali agus Hassan na rudan a bha iad
ag ràdh. Thuirt Hassan ri Ali,
“Thig mise dhith a-nis agus thèid
thusa oirre.”

Agus sin an rud a rinn iad.

Chùm Ali, Hassan agus an asal orra air an rathad dhan bhaile.

Chunnaic daoine eile iad.

“Seall!” thuirte iad.

“Chan eil siud ro choibhneil.

Tha an duine ud a’ marcachd na h-asail ach tha am balach bochd a’ coiseachd.”

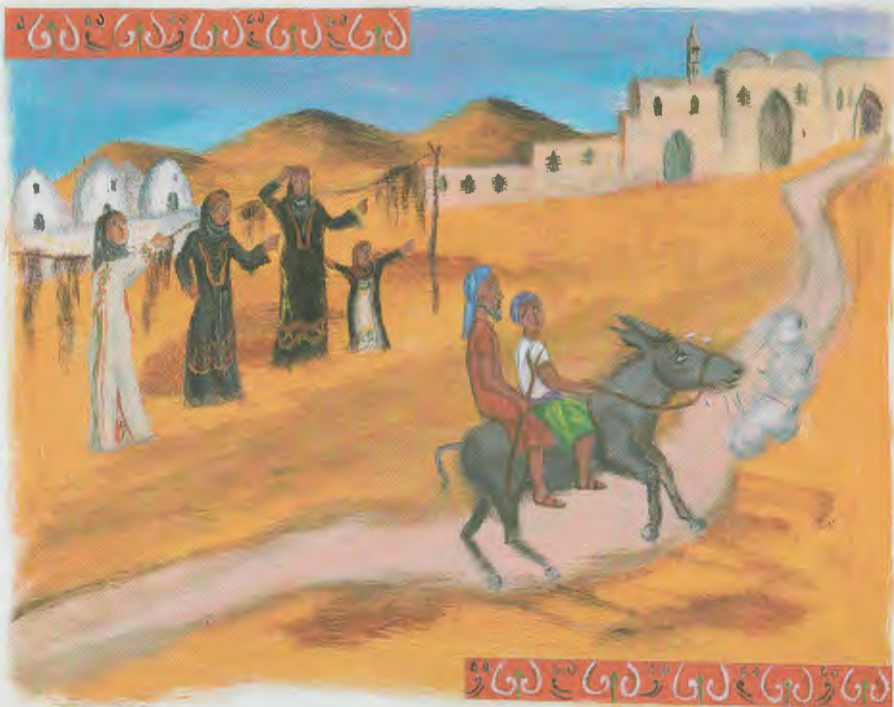
Chuala Ali agus Hassan na rudan a bha
na daoine ag ràdh.

Thuirt Ali ri Hassan,

“Carson nach tig thu air an asail còmhla
rium?”

Mar sin chaidh Hassan air an asail
cuideachd.

Chùm Ali, Hassan agus an asal orra
air an rathad dhan bhaile. Chunnaic
daoine eile iad.

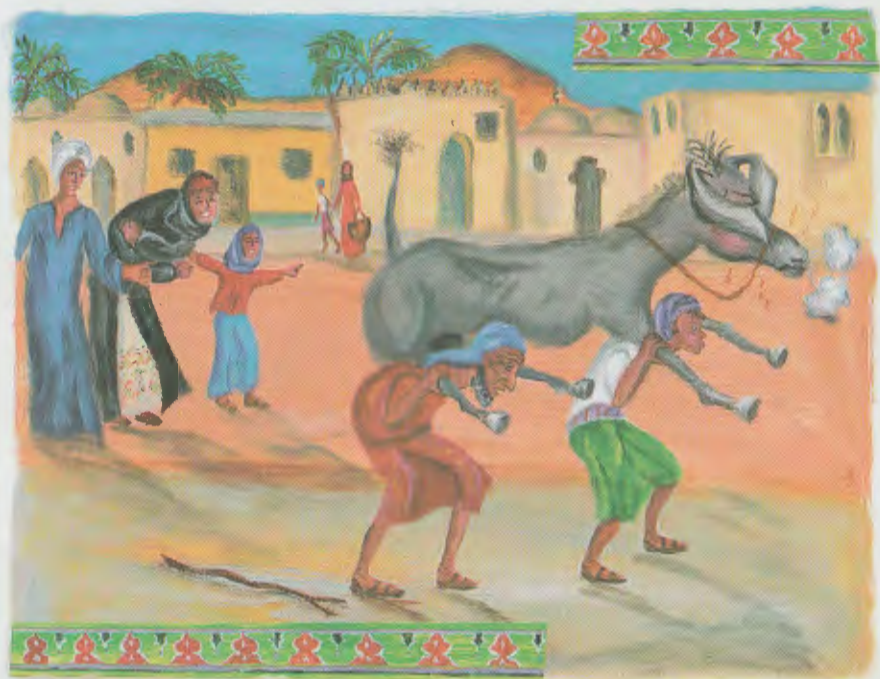
“Seall!” thuirte iad.

“Chan eil siud ro choibhneil. Tha an
duine agus am balach a’ marcachd na
h-asail. Tha fios gu bheil iad trom.
Bidh druim na h-asail goirt.”

Chuala Ali agus Hassan an rud a bha na daoine ag ràdh. Thuir Ali ri Hassan, “Feumaidh sinn tighinn far na h-asail a-nis agus a togail. Sin an aon rud a nì muinntir a’ bhaile seo toilichte.”

Mar sin, thog Ali agus Hassan an asal
tron bhaile. Chunnaic daoine eile iad.

“Seall!” thuirt iad.

“Tha an duine ud agus am balach
a’ togail na h-asail.

Tha fios gu bheil i glè throm.”

“Tha iad a’ coimhead gòrach!”
thuirt boireannach.

Bha iad uile a’ magadh orra.

Chuala Ali agus Hassan na rudan a bha na daoine ag ràdh. Thuir Ali ri Hassan, “Ciamar as urrainn dhuinn muinntir a’ bhaile seo a riarachadh?”

“Chan eil fios a’m,” arsa Hassan.

“Ach tha mise sgìth, teth agus tha mi airson tilleadh dhachaigh.”

Mu dheireadh choisich Ali, Hassan agus an asal air ais chun a’ bhaile bhig aca fhèin.

Bha Ali agus Hassan uabhasach toilichte
air ais sa bhaile bheag aca fhèin oir cha
robh duine a' magadh orra.

Bha an asal toilichte cuideachd oir
bha i air ais aig an taigh.